

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЧЕРЕЗ ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ

Сучасний менеджмент – це галузь професійної діяльності, яка вказує на соціальне і посадове становище і області наукового дослідження.

Саме менеджмент сприяє економічному і соціальному розвитку людини, підприємства, суспільства і країни в цілому. Дослідження показали, що всюди, де дбали про розвиток тільки економічних факторів виробництва, забуваючи про людський, не домагалися високих результатів.

В даний час, коли підприємства, трансформуючись у світову економічну систему господарювання, потрапляють у жорсткі умови конкурентного середовища. Товаровиробникам продукції та послуг потрібна системна діяльність менеджерів, рішення яких мали б опиратися на аналіз результатів стану усіх компонентів (факторів), що входять до об'єкту управління.

У складних умовах соціально-економічного розвитку менеджмент є ключовою ланкою при вирішенні багатьох проблем. Грамотний менеджмент пом'якшує кризові явища, сприяє фінансовій стабілізації, служить підвищенню конкурентоспроможності, усвідомлено впливає на оновлення технологій, мотивує інвестиції та інновації. Для виникнення кардинальних змін в управлінні необхідно поєднувати фактори ефективності та якості управління, що викличе позитивні зміни в процесах розвитку.

Розглядаючи інновації у сучасному світі, слід зазначити, що підвищена увага до інновацій та інноваційного управління продиктовано самим життям сучасного суспільства, адже втілення інноваційних процесів в нових продуктах і новій техніці є основою його соціально-економічного розвитку.

Інноваційне управління надзвичайно складне, тому для аналізу закономірностей розвитку інноваційних процесів, необхідні фахівці – інноваційні менеджери, які будуть займатися різними організаційно-економічними аспектами нововведень та просуванням інноваційного процесу.

Інноваційні менеджери можуть діяти у різних організаційних структурах, створюючи творчі колективи, займаючись пошуком і поширенням нововведень, формуванням портфеля замовлень на наукові дослідження і розробки. Вони керують науковими колективами, координують наукові дослідження.

Інноваційний менеджмент ґрунтується на таких ключових моментах, як пошук ідей, службовець фундаментом для даної інновації; процес просування до реалізації інновації на ринку, крім того інноваційний менеджмент включає в себе стратегію і тактику управління.

Впровадження інноваційного менеджменту в контексті діяльності підприємства означає перехід на новий, більш досконалий спосіб організації діяльності, що забезпечує зростання можливостей підприємства (2).

Особлива роль інновацій в управлінні полягає не тільки в спрямованості на зміну існуючої практики, але й на породження принципово іншої практики, більш того, у постійній генерації передових технологій.

Вирішальну роль в ефективному функціонуванні підприємства займає такий напрямок інноваційного менеджменту, як інноваційно-кадровий менеджмент. Метою інноваційно-кадрового менеджменту є забезпечення ефективних масштабів і темпів оновлення кадрової системи у відповідності до поточних та перспективних інтересів і цілей підприємства, сучасних закономірностей розвитку персоналу, вимог стандартів держави до рівня розвитку людських ресурсів (1).

Проривне поліпшення системи управління, як правило, зачіпає не тільки аспекти покращення діяльності працівників, але й у всю систему менеджменту в цілому. Спроба керувати складними інноваційними процесами і, не знаючи їх властивостей і не розуміючи, у якому стані вони знаходяться, не дозволить приймати ефективні управлінські рішення і отримувати бажані результати. Тому необхідно використовувати сучасні лідируючі концепції, серед яких сучасна концепція синергетичного підходу, що базується на вивченні, аналізі та моделюванні процесів, які протікають всередині організації, а також їх властивостей станів.

Для аналізу інноваційних подій зазвичай використовується модель масштабної інноваційності точкового процесу, який може бути представлений з одного боку, як реалізація у вигляді безлічі ідеалізованих імпульсів, розташованих на тимчасовій вісі у точках відповідних інновацій, з іншого – як випадковий процес накопичення або кумулятивна функція, поступово ламана лінія, яка зазнає стрибок в момент чергової інновації та зберігає своє значення до появи наступного стрибка.

Радикальні інновації мають здійснюватись на основі процесного підходу, за допомогою таких методів, як бенчмаркетинг, реінжиніринг, аналіз витрат, створення нових процесів тощо.

Дуже важливо, щоб керівництво підприємств розуміло, що важливою умовою використання новацій є використання інноваційної поведінки працівників – через його організацію, належне стимулювання, використання передового досвіду зарубіжних компаній в даній сфері для того, щоб у цілому була сформована особлива форма організації сфери інноваційна культури.

Готових рецептів в інноваційному менеджменті немає і не може бути, але, знаючи прийоми і методи вирішення тих чи інших завдань, можна домогтися відчутного успіху в конкретній ситуації.

Список бібліографічних посилань:

1. Шапиро С. А. Инновационные подходы к процессу управления персоналом организации: монография. М.: РХТУ им Д. И. Менделеева, 2011. 152 с.

2. Граждан О. Б. Інноваційні підходи до управління персоналом підприємства. URL: <http://www.slideshare.net/alegre380/ss-27864884>